

Wanatsed ja lapsed ellad
 Saulmas neid ja seltsis näed.

Täna wait ja täna rahu,
 Homme töö ja homme piin.
 Woene süda, mis ei mahu
 Sulle ala püha siin!

Pagana aja potid.

Jutule Mäemõisa Kaarlist, Marist ja Dr. Mets'ast.

Kalendril on nagu inimeselgi mitu muudatust omas elus äraelada ja õnn talle, kui ta nende muudatuste juures weel elama jääb. Üks imelik muudatus on see, et temal sagedaste uued sünnitajad on. Ja sina, armas „Kasuline Kalender“, sull on neid sünnitajaid juba palju olnud, — wõi ma's siin su isasid lugema hakkam! Juba tänawu sull jälle uus jutu ajaja. Ja et see amet nüüd just minu peale on langenud, ilma et ma ise teda oleks otsinud, sellepärast on mul ka natuke enam julgust naljatada ja naeratada, tõtt ajada ja kalendrit teha. Ja see sama kalendri tegemine ei ole mitte nalja asi, nagu mõned fergemeelsed inimesed seda arwawad. Mõtles, armas lugeja ise, mis siis saaks, kui meie kalendri tegijad jaanuari ja juuni kuu korraka ära wabetaksime! Jah, mõnel ehk oleks see asi küll meelt mööda, kui ta nääri päewal tõllaga kirjusse sõita ja oma armutesele ja mõrsjale kimbutuse ellerheinu kinkida wõiks, aga mitu mõnda meest saakswad jalle kalendri tegijat sõimama ja kiruma, kui neil 1. juunil lapsed käest ära jookskswad, lombile ja järwele jala liugu

lastma, ja kui perenaisel kaapsta ja kaali taimetused korraka käest ära külmaskiwad! Ma ei mõtle sugugi enam selle suure pahanduse peale, see on enam kui järe, ja sellest see siis ka tuleb, et kalendri tegija töö wäga tähtis ja tema amet haruldane on. Kalendri tegija ei tohi millalgi nii terge meelne olla, nagu Teearu Mabu, kes oma jahi koera saba pidi kalja tõrre pulga külge sidus, ise ukse lahti jättis ja koorale siis õuest jänest näitas Saab küllalt! Uusjad lugejad näewad isegi, kui tähtis kalendri tegemine on. Hakkame aga peale ja kirjutame nüüd üks lühikene lu'utene, mis lugeja südant rõõmustaks ja kalendri saba täidaks.

Mäe mõisa omanik Jaan oli päris Gesti, wõi ludas seda peenestest Saksa moodi ütelda tuleb, „maa“ sugust mees. Aga et ta nüüd mõisa omanik oli, selle juures ei olnud Gesti weri ega nimi, ega ka muu asi aitanud, selleks oli ta oma wõrkuse ja hoolsa töö läbi saanud. Meie wõime siin seda were asia küll jälle natuke ümber ütelda, nenda wiisi et: Gesti weri aitas sellepärast ikka ka, et selles weres palju töö jõuudu ja wõrkust on. Ning seda kasulikku puhast werd pidas wana Jaan kõigiti auu sees ja häda selle mehele, kes oleks talle ütelda tohtinud, et Gesti mees mitte puhta werega auus mees ei oleks! Mäe mõisa Jaanil oli ainuke laps, poeg Kaarel, ning see ep see mees ongi, selle nimi meie jutu ülemel otjas seisab ja sellest meil pärast poole weel sõnu teha tuleb. Sealjamas, kus Kaarli nimi seisab, seisab ka Mari nimi, selle kõrwas jälle tema isa Dr. Mets omale aset wõtnud on. Marist et